

ADA

Eenakter

door

RUUD VAN LING

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **ADA** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **RUUD VAN LING** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2001 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag veeleenvoudig en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **4** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

GERARD GROTEMAN - vader

TREES GROTEMAN - moeder

ADA GROTEMAN - dochter

PAUL IMMERMEEER

DECOR:

Een rommelige eet-woonkamer. De tafel is half gedekt. Het geheel maakt een onverzorgde indruk. Kranten op de vloer, een omgevallen stoel.

Moeder zit aan tafel de krant te lezen. Onverzorgd. Slecht gekamd haar, scheef dichtgeknoopte jurk of rok, afgetrapte schoenen of pantoffels. Vader komt, ook zo onverzorgd mogelijk. Ongelijk dichtgeknoopt vest, twee verschillende schoenen of een schoen en een slof, of een schoen of slof aan de ene voet en een sok aan de andere voet. Broek met te korte pijpen, ("*hoog water*") Bril op het voorhoofd. Heeft een dichte bruinpapieren zak bij zich, met daarin een knolselderij.

GERARD: (*verward om zich heen kijkend*) Heb jij mijn bril gezien?

TREES: (*zonder uit haar krant op te zien, toonloos*) Nee. Ik heb M'n bril niet op.

GERARD: (*een blik op tafel werpend*) Jouw bril ligt op tafel!

TREES: (*zoekt en vindt haar bril, kijkt vader aan*) Ben je je bril kwijt?

GERARD: (*mopperend*) Ik zoek me een ongeluk.

TREES: (*schouderophalend, gaat weer de krant lezen*) Je moet je spullen eens wat beter opruimen... Ik ben nooit iets kwijt.

GERARD: Zo net had ik 'm nog.

TREES: Wat bedoel je met "zo net"?

GERARD: Net nog... Toen ik ging kijken of Ada al wakker was... En ik heb 'r gevraagd of ze kwam ontbijten.

TREES: Ontbijten? 't Is drie uur in de middag!

GERARD: Jij zit toch ook te ontbijten?

TREES: Ja, natuurlijk.... Ik ben net m'n bed uit. En, komt ze?

GERARD: Ze zegt dat ze niet lekker is.

TREES: Ze is al achtendertig jaar niet lekker.

GERARD: Ze heeft weer zo'n last van die kleding-allergie, zegt ze...

TREES: Da's alleen maar een aanwensel om je niet te hoeven aankleden... Kan ze lekker de hele dag in d'r blote kont rondsjouwen...

GERARD: Dat kind heeft ook altijd wat anders.

TREES: Dat heeft ze dan van jou. Altijd wat anders, maar zelden iets goeds.

GERARD: Dat valt best mee.

TREES: O ja? Hoeveel baantjes heb jij wel niet gehad?

GERARD: Niet ieder baantje past bij mijn opleiding.

TREES: Opleiding? Jij bent nog nooit ergens voor opgeleid.

GERARD: Daarom juist. Zo zie je maar dat ik gelijk heb.

TREES: Gelukkig heeft Ada wél een goede opleiding gehad.

GERARD: (*cynisch*) Zou het? Laatst moest ze een formulier invullen... D'r naam en adres en zo... Vroeg ze aan mij of "Ada" met één of met twee "D's" werd geschreven...

TREES: (*angstig*) En wat heb je gezegd?

GERARD: (*trots*) Met één natuurlijk... Ik zal me daar toch wel weten hoe ik de naam van m'n enige dochter spel?

TREES: Zie je wel... Nog fout ook... OEN!! 't Is met twéé... eh... of niet? Eh... 't Is in ieder geval met twéé "A's", dat weet ik zeker...

GERARD: Jawel, dat is zo, maar het kan ook met drie of vier "A's", dat maakt niet uit... Maar 't is écht met één "D". Dat zei de man van de burgerlijke stand ook tegen me, toen ik haar kwam aangeven, achtendertig jaar geleden...

TREES: Ja, zie je wel... Achtendertig jaar geleden! Toen hadden ze nog ouwe spelling... Da's nou helemaal veranderd! Je schrijft alles anders!

GERARD: Hoezo... anders?

TREES: Om maar eens iets te noemen. Het woord "verkeerd". Dat schijn je tegenwoordig met een "T" op het eind te moeten schrijven.

GERARD: (*plechtig en eigenwijs*) Dat is verkeerd.

TREES: Ik bedoel maar. Je kunt er geen touw meer aan vastknopen.

GERARD: Geen wonder dat onze dochter daar zo van in de war raakt... Een kind met zo'n gevoelige natuur. Die houdt het in onze maatschappij met al z'n gruwelijke hardheid nooit ergens lang uit.

TREES: Ze had toch wel een aardige baan nu?

GERARD: (*verheugd*) Ja, in een rijwielfabriek, of zo... Eh... Ze was beheerder, of beheerster... Hoe zeg je dat nou... Eh... Ze beheerde er iets... Een afdeling of zo...

TREES: (*trots*) Best verantwoordelijk werk. Dacht ik.

GERARD: Een moordende verantwoordelijkheid... na drie dagen was ze thuis. Ze hoorde steeds maar bellen, zei ze...

TREES: (*zorgelijk*) Ai.

GERARD: Ik heb er meteen de medische encyclo... eh... encyp-lo... eh... een medisch boek op nageslagen...

TREES: (*gespannen*) En?

GERARD: 't Is een kenmerk van overwerktheid en overspannenheid, stond er... je denkt steeds allerlei bellen te horen. Telefoons enzo.

TREES: 't Zal wel een ontzettend drukke afdeling geweest zijn, met de hele dag die telefoons, die alsmaar bellen... (*er wordt gebeld*) Soms denk je dat je het zelf ook hoort.

GERARD: Zoiets kan best besmettelijk zijn. (*er wordt wederom gebeld*)

TREES: 't Lijkt me vreselijk als je daar last van hebt. (*er wordt zeer langdurig en indringend gebeld*)

GERARD: Gék word je ervan... Soms gaat het dan ook nog helemaal bonken en kloppen in je hoofd... (*er wordt verwoed gebeld en geklopt op de deur*)

TREES: Maar gelukkig houdt het altijd weer op. *(stilte)*

GERARD: Gelukkig wel. Kijk, ik heb een mooie vaste plant meegenomen, *(zet de kno/se/derij op tafel)*

TREES: Da's knolselderij!

GERARD: *(trots)* Ja, mooi hè

TREES: Da's toch geen kamerplant? Da's groente!

GERARD: *(beledigd)* 't Is een pracht plant en helemaal niet duur. En reuze praktisch ook. Je kunt hem eventueel helemaal opeten. Nou, dat zie ik je met een ficus of een vingerplant nog niet doen.

TREES: Da's ook weer waar. Maar dan had ik toch liever een struik andijvie gezien. Dat vult wat meer.

GERARD: Ze hadden alleen gesneden andijvie en dat wordt zo rommelig op tafel of in de vensterbank... En ik weet hoe graag jij het een beetje netjes houdt in huis...

TREES: *(kijkt vergenoegd rond)* Ja, orde en regelmaat, daar ben ik erg op gesteld. Dan weet je waar je aan toe bent. *(geklop en luidruchtig gebeld. Roepen van "Hallo, is daar iemand? Doet u eens open!" vanuit de coulissen)* Ik zou zweren dat er gebeld werd.

GERARD: Hoogste hinderlijk, als je dat maar blijft horen. Ada heeft er zo'n last van. Het arme kind.

TREES: En dat geen vent naar haar omkijkt. Dat ervaart ze ook als uiterst ongebruikelijk. Terwijl ze toch best het aanzien waard is.

GERARD: De meeste mannen hebben hun ogen in hun zak. Daar gaat nooit een belletje bij rinkelen, *(er wordt zeer langdurig gebeld)* Zou er iemand aan de deur zijn?

TREES: Ik dacht al dat er gebeld werd. Ga jij eens kijken wie er is.

GERARD: Waarschijnlijk een vreemdeling die de weg kwijt is. Eigenlijk merkwaardig... want normaal krijgen wij nooit bezoek.

TREES: Dat komt omdat niet iedereen van ons niveau is. Ik zal wel gaan. *(af)*

GERARD: Dat zal het zijn. Ons niveau schrikt natuurlijk veel eenvoudige mensen af. En zo'n niveau geef je door aan je dochter, die toch al zo gevoelig is. Op die manier is zo'n kind dubbel belast. *(Trees weer op. Ze is verrast)*

TREES: *(samenzweerderig)* Het is inderdaad een vreemdeling.

GERARD: O ja? Hoe weet je dat?

TREES: Ik heb hem nog nooit gezien.

GERARD: *(opgewonden)* Ja, en? Vertel verder, vertel verder!!

TREES: *(spannend en resoluut)* Het is een man. Een nog jonge man.

GERARD: *(verbouwereerd)* Asjemenou.

TREES: *(trionfantelijk)* Met een grote bos bloemen. En hij komt voor Ada.

GERARD: *(ontzet en blij verrast)* Wat vertel je me daar?

TREES: *(hijgend van opwindning)* Een nog jonge man. Met een grote bos bloemen. En hij zegt dat-ie voor Ada komt.

GERARD: Je méént het.

TREES: Zowaar als ik hier sta.

GERARD: *(blij de coulissen inturend)* En waar is-t-ie nu? Wat heb je met hem gedaan?

TREES: Hij staat nog voor de deur. Ik ga niet zo maar iedereen binnen laten. Het is en blijft een vreemdeling.

GERARD: *(ongeduldig)* Maar mens! Begrijp je het dan niet? Een jonge man! Met een bos bloemen! En hij zegt dat-ie voor Ada komt.

TREES: *(smalend)* Hij kan wel zoveel zeggen.

GERARD: *(blij, maakt dansachtige huppelpasjes)* Een man! Voor Ada! Misschien is het wel...

TREES: *(kortaf)* Want hoe je het wendt of keert, het blijft een vreemdeling.

GERARD: *(opgetogen)* Een vrijer!!!

TREES: *(ongelovig)* Een vrijer?

GERARD: Een vrijer, ja! Een verloofde, een verkering, een vriend, een relatie, weet ik veel hoe je dat tegenwoordig allemaal noemt!

TREES: *(nadenkend)* Voor Ada?

GERARD: *(zingend)* Ada heeft verkering, Ada heeft verkering, Ada heeft verkering, hiep hiep hoera!!!

TREES: Met een vreemdeling?

GERARD: *(opgewonden)* Haal die man binnen! Vraag of hij een hapje blijft eten! Zo'n kans krijgen we nooit meer!!!

TREES: *(brommerig)* Goed, als jij dat zegt... *(sloft brommerig af)*

GERARD: *(gaat zenuwachtig aan het redderen, ruimt iets op maar stoot nerveus iets anders weer om. Voelt aan de theepot)* Ada heeft verkering. Dat ik dat nog mag meemaken. Ik weet nog goed dat ze geboren werd... Mager, schreeuwend en met vuurrood haar, en zo scheel als een dronken aap. Die raken we nooit meer kwijt, zei ik nog. Maar nu! Na achtendertig jaar! Het is niet te geloven. Hmm. De thee is koud. Maar misschien lust-ie wel kouwe thee. Sommige jongeren drinken uitsluitend kouwe thee. En er is ook nog een krentenbol. Nou ja... er is wel een hapje uit, maar als ik 'm zó neerleg ziet niemand dat. En jam. Er is ook nog jam. Jammer dat de suiker op is. Nou ja, dan neemt-ie maar jam in z'n kouwe thee. Ook best lekker... Waar blijft ze nou toch? *(Trees komt op met de tegenstribbelende Paul Immermeer aan de hand. Het bos bloemen is behoorlijk gehavend)* Waar zat je nou?

TREES: (*hijgend op Paul wijzend*) Hij wou niet.

PAUL: (*verontwaardigd*) Ik heb wel een uur staan bellen, kloppen en roepen. Ik ben omgelopen... Ik heb bij de burens gevraagd, ik ben over de schutting geklommen...

TREES: (*argwanend*) Typisch het gedrag van een vreemdeling.

GERARD: (*enthousiast*) En dat had u allemaal over voor Ada? Dat is nog eens wat je noemt ware hartstocht! Bravo, jong mens, zo mag ik het zien!

PAUL: (*humeurig*) Als het zó moet... Dus ik dacht: niemand thuis zeker. Merkwaardig als je zo ziek bent. Dus ik dacht: Ik ga maar naar huis. Loop ik weg, word ik ineens lastig gevallen door een rare vrouw!

GERARD: (*instemmend*) Daar wemelt het tegenwoordig van, allemaal rare vrouwen. Dat moet heel ergelijk zijn, heb ik horen vertellen.

PAUL: (*wijst op Trees*) Zij dus.

GERARD: Je komt de raarste vrouwen tegen vandaag de dag. Laatst nog, ik loop op de markt, kwam ik ook zo'n gek mens tegen, ik zeg nog, ga weg gek mens, maar nee, ze blééf bij me, is zelfs met me mee naar huis gegaan...

PAUL: (*vol afgrijzen*) Dus dat doet ze méér?

GERARD: Je wilt het niet weten.

PAUL: Vreselijk.

GERARD: Ja, ik zit er mooi mee. Maar goed. Laten we het over Ada hebben. Want daar komt u voor, neem ik aan.

PAUL: Mijn plezier is er al helemaal af.

TREES: Typisch een vreemdeling. Je kunt ze niet vertrouwen. Klimmen over je schutting... Wie doet zoiets nou?

GERARD: Er is een probleem. Ada is een beetje ziek.

PAUL: (*knorrig*) Dat weet ik.

GERARD: (*haastig*) Dat weet ik, dat wéét ik... Natuurlijk, jong geliefden weten alles van elkaar... Ach ja, hoe gaat dat... Je vertelt elkaar alles... Je intiemste gedachten, je diepste zielenroerselen...

PAUL: Ik ben van de afdeling Interne Zaken....

GERARD: (*blij*) Ah... een hoge functie, mag ik aannemen?

PAUL: Ik beheer een rouw- en trouwpot...

GERARD: (*opgetogen*) Trouwen... Ja, uitstekend! Fijn dat de jeugd daar weer zo ouderwets degelijk over denkt... Niet meer dat kleffe samenbakken, maar een mooie bruiloft met alles erop en eraan...

TREES: (*laatdunkend*) Mijn dochter trouwen met zo'n vreemdeling? Mooi niet...

PAUL: En personeelsleden die een tijdje ziek zijn, verrassen wij met een bloemetje...

GERARD: Wat hoogst origineel! Welk bedrijf zal zoiets ondernemen!

Zeker een idee uit uw koker?

PAUL: Iedereen doet iedere maand twee euro in de pot.

GERARD: *(vol ontzag)* Alsjeblieft. Ik bedoel maar. Dat liegt er niet om.

TREES: Mijn dochter is wel iets meer waard dan twee euro!

GERARD: Wilt u misschien iets gebruiken? Iets nuttigen? Ik heb nog heerlijke kouwe thee. Van gisteren. En jam. Jam heb ik ook. En als u deze krentebol van deze kant af opeet, ziet u niet dat er aan de andere kant al een hapje af is.

PAUL: *(ongelovig)* Pardon?

GERARD: *(enthousiast)* En terwijl u eet zal ik even kijken of Ada al uit haar schoonheidsslaapje is ontwaakt... *(huppelend af)*

PAUL: *(gaat ontredderd zitten)* Wat me nou gebeurt...

TREES: Mijn man gedraagt zich wel meer zo merkwaardig.

PAUL: U meent het.

TREES: Dat zit in zijn familie. Ik heb er heel wat mee te stellen gehad.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto